

چکیده

این مقاله رویکردهای ملی پنج کشور مختلف دنیا (چین، اسکاتلند، نیوزلند، مجارستان، جامائیکا) را به تربیتبدنی معرفی و عرضه می‌کند. کشورهای چین و اسکاتلند وضعیت مشابه با ایالات متحده آمریکا (رویکرد پیروی از استانداردهای ملی) دارند. کشورهای نیوزلند، مجارستان و جامائیکا برنامه‌ی درسی ملی دارند. رویکرد (استانداردهای ملی یا برنامه‌ی درسی ملی) هر کشور به درس تربیتبدنی، به ترتیب بر اساس محورهای زیر، تشریح خواهد شد:

- مفاهیم مهم و زیربنایی؛
- جنبه‌های کلیدی تحصیل؛

رویکردهای بین‌المللی به تربیتبدنی مدارس

نویسندهان: پتر راتنگان (PhD)، پانوئل بلیر (PhD)

کلیوهیکسون (PhD)

مترجم: حواد آزمون (PhD)

ملی بهسازی شده و از مزایای مرتبط با خصوصیات شغلی خود بهره‌مند شوند.

۶. زمین‌ها، فضاهای تجهیزات مربوط به فعالیت‌های جسمانی، بایستی فقط برای فعالیت‌های جسمانی مورد استفاده قرار گیرند.

۷. از داشن آموزان بایستی آزمون‌های جسمانی به عمل آید و برای بهبود آمادگی جسمانی آنان، نظارت اداری اعمال شود.

کشور چین، استانداردهای ملی خود را تا حدودی براساس استانداردهای آمریکایی تنظیم کرده است. در سال ۲۰۰۱ وزارت آموزش و پرورش چین نخستین سری از استانداردهای ملی تربیت‌بدنی و تدرستی خود را با این مبنای که کلیه‌ی دانش‌آموزان به پیامدهای زیر دست یابند، منتشر کرد:

- همگی از نظر جسمانی آماده باشند، قابلیت‌های خود را در بسیاری از فرم‌های حرکتی به نمایش بگذارند و دانش و مهارت‌های مربوط به فعالیت‌های جسمانی و تدرستی را کسب کنند.
- به طور منظم در فعالیت‌های جسمانی شرکت کنند.
- با دیگران ارتباط و همکاری داشته باشند.
- مسئولیت‌پذیری فردی خود را برای تدرستی خویش و جامعه به نمایش بگذارند و شیوه‌ی زندگی سالمی را در پیش گیرند.
- نگرش مثبتی نسبت به تربیت‌بدنی به دست آورند.

چندهای کلیدی تحصیل

استانداردهای چینی، مشابه استانداردهای انجمن ملی ورزش و تربیت‌بدنی است. به عبارتی ورزش چین روندی غربی پیدا کرده است. برخلاف استانداردهای انجمن ملی ورزش و تربیت‌بدنی، استانداردهای ملی چین مشتمل بر تربیت‌بدنی و تدرستی است. هر دوی آن‌ها بر مفاهیم و مهارت‌های حرکتی، آمادگی بدنه، مسئولیت‌پذیری فردی و شیوه‌ی زندگی فعال و سالم تأکید دارند. همچنین استانداردهای چینی بر مشارکت، ارتباط و همکاری و استانداردهای انجمن ملی ورزش و تربیت‌بدنی بر تنوع، لذت، چالش و ابراز وجود^۱ اشاره می‌کنند.

چگونگی اجرا و تأمین منابع

در چین از تربیت‌بدنی، حمایت سیاسی

قابل ملاحظه‌ای می‌شود، به طوری که:

- تربیت‌بدنی برای کلاس‌های اول تا دوازدهم اجباری است.
- تکمیل رضایت‌بخش تربیت‌بدنی، یک شرط لازم برای ارتقا به پایه‌ی بعدی و فارغ‌التحصیلی است. مدارس می‌توانند با استفاده از مجوزهای اداری، برای افرادی که رد شده‌اند، یک ساعت فعالیت جسمانی روزانه در نظر بگیرند که می‌تواند مشتمل بر چنین اجزایی باشد؛ حداقل سه جلسه فعالیت جسمانی خارج از مدرسه و دو کلاس تربیت‌بدنی در هر هفتة.
- برای مقررات اداری، چنان‌چه دانش‌آموزی در یک

ملی وجود ندارد. هر ایالت مسئول تهیه و تنظیم استانداردهای تحصیلی، بر اساس استانداردهای ملی است. بسیاری از ایالت‌ها پیرو استانداردهای ملی وضع شده توسط انجمن ملی ورزش و تربیت‌بدنی^۲ هستند. این ماده درسی به شکل‌های متفاوتی در ایالت‌های متحده ارائه و آموزش داده می‌شود.

در برخی از ایالت‌ها، مثلًاً یوتا و کالیفرنیا، فقط استانداردهای تربیت‌بدنی و در برخی دیگر، مثل ایالت نیوجرسی، ترکیبی از تربیت‌بدنی و تندرسنی دنبال می‌شود؛ در حالی که در سایر ایالت‌ها تربیت‌بدنی با موارد دیگری نیز ترکیب می‌شود (مثل نیویورک که دانش‌مشتری^۳ را هم دربر می‌گیرد).

اسامی نیز در ایالت‌ها متفاوت است. برای مثال نیوجرسی «استانداردهای محتوایی» و «شخص‌های پیشرفت» و کالیفرنیا «استانداردهای محتوایی نمونه»^۴ دارند. خلاصه این‌که، اختیارات ایالتی یا مقتضیات مربوط به تربیت‌بدنی به‌طور گسترده‌ای متفاوت هستند.

درس تربیت‌بدنی در ایالت‌های متحده ای امریکا، در بیشتر بخش‌ها، توسط معلمان تربیت‌بدنی دارای گواهی‌نامه رسمی تدریس می‌شود، اگرچه ممکن است معلمان کلاسی نیز پیدا شوند که در مدارس ابتدایی، تربیت‌بدنی هم تدریس کنند. از نظر انجمن ملی ورزش و تربیت‌بدنی، یک برنامه‌ی کیفی تربیت‌بدنی باشندی توسعه مخصوص تعلیم دیده تدریس شود، فرصت‌های یادگیری برای همه‌ی دانش‌آموزان مهیا کند و مشتمل بر محتوایی معنادار و فعالیت‌های آموزشی مناسب باشد. مدت‌زمان پیشنهادی انجمن ملی ورزش و تربیت‌بدنی برای درس تربیت‌بدنی، ۱۵۰ دقیقه در هر هفته برای مدارس ابتدایی و ۲۲۵ دقیقه در هر هفته برای کلاس‌های متوسطه است.

چین: استانداردهای ملی مقاهم مهم و زیربنایی

بر طبق قانون چینی، تربیت‌بدنی و ورزش مدارس ملزم به اجرای هفت اصل مهم و زیربنایی هستند:

۱. تربیت‌بدنی بایستی بخش ثابتی از برنامه‌های آموزشی مدرسه باشد.
۲. کلاس‌های درس تربیت‌بدنی همانند سایر مواد درسی، بایستی به طور منظم مورد ارزیابی قرار بگیرد و به اندازه‌ی کفايت، نیازهای دانش‌آموزان خاص را برآورده سازد.
۳. به منظور دستیابی دانش‌آموزان به استانداردهای ملی آمادگی جسمانی، بایستی زمان مناسب برای شرکت آنان در فعالیت‌های جسمانی روزانه در نظر گرفته شود.
۴. فعالیت‌های متنوع خارج از مدرسه‌ای، مثل آموزش و تمرین و رقابت‌های ورزشی بایستی برنامه‌ریزی شود. همچنین سالانه، یک فعالیت جسمانی و رقابت ورزشی در سطح مدرسه بایستی اجرا شود.
۵. معلم‌های تربیت‌بدنی بایستی مطابق قوانین و مقررات

معلمان دوره‌ی متوسطه، بایستی مدرک لیسانس یا فوق‌لیسانس داشته باشند.

● برای ورود به تربیت معلم تربیت‌بدنی، شرایط ویژه‌ای وجود دارد، مثل برخورداری از قد و اندام مناسب، ۲۲ سال سن یا کمتر و مجرد بودن.

● محتوای برنامه‌های تربیت معلم تربیت‌بدنی در چین، بیشتر سنتی است، ولی روش‌های تدریس، رشد یا یادگیری حرکتی، کمتر سنتی و متنوع‌اند. با این حال، کسب تجربه میدانی (عملی) و تدریس دانش‌آموزی مورد انتظار است.

سوم از مجموع ساعات درس در یک ترم حضور پیدا نکند، (چه دختر و چه پسر) نمره‌ی قبولی از درس نگرفته و به عنوان کسی که حدنصاب تربیت‌بدنی را داشته باشد، شناخته نمی‌شود. چنین دانش‌آموزی فقط یک گواهی یادگیری دریافت می‌کند، که برای ورود به تحصیلات عالی معتبر نیست.

الرامات تربیت‌بدنی، به عنوان یک بخش اصلی از برنامه‌ی درسی مدرسه، بسیار مثبت بوده و به خوبی از تربیت‌بدنی (و ورزش) محافظت می‌کند. با این حال، در عمل مشکلاتی هم وجود دارد، از جمله:

● مقیاس اجرا رعاب‌آور شده است. در چین، ۲۰۰۰ میلیون کودک در پایه‌های تحصیلی اول تا دوازدهم در ۵۴۰ هزار مدرسه تحت پوشش برنامه‌ی درس تربیت‌بدنی قرار دارند.

● مدارس روستایی با آن که کلاس‌های تربیت‌بدنی بیشتری نسبت به مدارس شهری دارند، بودجه کمتری دارند. کیو^۷ (۱۹۹۸) گزارش کرده که در ۸۷ درصد از مدارس شهرهای کوچک، کلاس‌های درس تربیت‌بدنی دو هفته و یا بیشتر دایر است.

● وانگ و همکارانش^۸ (۲۰۰۱) گزارش کرده‌اند که در ۸۶٪ از مدارس ابتدایی و متوسطه‌ی شهرها و ۹۲٪ درصد از شهرهای و در ۱۰۰ درصد مدارس مناطق روستایی در استان شاندونگ^۹، دو و یا بیشتر از دو جلسه در هفته کلاس‌های درس تربیت‌بدنی دایر است. در مناطق روستایی معمولاً مدارس ابتدایی فراوان و مدارس متوسطه کمترند، مضافاً این که کلاس‌های مدارس روستایی نسبت به مدارس مناطق شهری پرجمعیت‌ترند. با وجود این حقیقت که متوسط بودجه‌ی سالانه (سرانه) به ازای هر دانش‌آموز در شهرک‌ها (۶۴ سنت) و شهرها (۱۰/۵) ۲۸ سنت) نسبت به شهر (۱۰/۵) دلاریا ۱۰۵ سنت) کمتر است، با این حال، دانش‌آموزان مدارس روستایی در هفته، کلاس‌های تربیت‌بدنی بیشتری دارند.

صلاحیت‌های معلمی نیز یک موضوع اجرایی دیگر در چین است، به طوری که:

● کمتر از یک‌سوم از معلمان تربیت‌بدنی چین لیسانس (۳۰٪) یا بالاتر (۱درصد) دارند. ۵۸ درصد از معلمان تربیت‌بدنی فوق‌دیپلم و تنها ۱۲ درصد آنان دیپلمه هستند.

● مطابق قانون مربوط به معلمان در چین، معلمان دوره‌ی ابتدایی بایستی دارای دیپلم دوره‌ی سه‌ساله، از مدرسه‌ی تربیت‌علم باشند. فارغ‌التحصیلان دوره‌ی راهنمایی که علاقه‌های به ادامه‌ی تحصیل در دیبرستان یا کالج (آموزشکده) ندارند، ولی تدریس (علمی) را دوست دارند، می‌توانند وارد مدرسه‌ی تربیت‌علم شوند. معلمان دوره‌ی راهنمایی بایستی دارای مدرک لیسانس و یا گواهی دوره‌ی دو تا سه ساله‌ی آموزشکده‌ی معلمی باشند.

اسکاتلنند: استانداردهای ملی (با عناصر برنامه‌ی درسی ملی)

نظام آموزش‌وپرورش اسکاتلنند (یا نظام تحصیل و تعلیم اسکاتلنند)^{۱۰} برنامه‌ی درسی ملی ندارد، ولی تابع شیوه‌نامه‌هایی است که در بر گیرنده‌ی عناصری از برنامه‌ی درسی ملی و استانداردهای ملی است. بخشی از برنامه‌ی تربیت‌بدنی اسکاتلنند تربیت‌بدنی است. نظام تحصیلی و تعلیمی اسکاتلنند، فاقد ساختار اداری متعارف در سایر کشورهاست، یعنی سازمان حمایت دولتی، مسئول حمایت و توسعه‌ی نظام تعلیم و تربیت عمومی است.

تربیت‌بدنی بخشی از برنامه‌ی درسی (۵ تا ۱۴ برنامه) رسمی در نظام تحصیلی و تعلیمی اسکاتلنند است، یعنی بخشی که متفکل آموزش ابتدایی تا پایان دو سال اول دوره‌ی متوسطه است. تربیت‌بدنی همراه با هنر و طراحی، موسیقی، و تئاتر یکی از زیر موضوع‌های هنرهای القایی یا عاطفی^{۱۱} است. در نظام تحصیلی و تعلیمی اسکاتلنند، آموزش تدریستی در یک حوزه‌ی مجزا دنبال می‌شود.

مفاهیم مهم و زیربنایی
هدف از هنرهای القایی، ارتقای عاطفی، جسمانی، شناختی و رشد شخصی و اجتماعی دانش‌آموزان و افزایش آگاهی آنان از میراث فرهنگی، ارزش‌ها و تنوع است. فصل مشترک هر چهار حوزه‌ی هنرهای القایی، دستیابی دانش‌آموزان به سه پیامد پیشرفت؛ یعنی بهره‌گیری از رسانه‌ها، مهارت‌ها و فنون؛ بیان احساسات، ایده‌ها، افکار یا راه حل‌ها و ارزشیابی یا قدردانی کردن است و هر یک از پیامدها مشتمل بر تعدادی حدود یا جنبه‌ی یادگیری است.

جنبه‌های کلیدی تحصیل

بر اساس گزارشی که در سال ۱۹۹۷ منتشر شد، تقریباً همه مدارس پنج تا ۱۴ برنامه را اجرا کرده‌اند و ۷۵ درصد از معلمان در برنامه‌های درسی خود تجدیدنظر کرده‌اند. در سال ۲۰۰۴، گروه بررسی تربیت‌بدنی، پیشنهاد زمان بیشتر، معلم بیشتر و انتخاب بیشتر را برای تربیت‌بدنی اسکاتلندي ارائه کرد. متعاقب این گزارش، وزیر آموزش و پرورش و جوانان اسکاتلندي، اجازه‌ی جذب ۴۰۰ معلم جدید و افزایش زمان کلاس‌های تربیت‌بدنی را صادر کرد. گروه بررسی تربیت‌بدنی پیشنهاد کرده بود که بهسازی‌ها و اصلاحات دیگری، مثل بهسازی ارتقای شغلی و بهره‌گیری از بهترین شیوه‌های نیز انجام شود.

آماده‌سازی شغلی (تأمین معلم) در نظام آموزش و پرورش اسکاتلندي، مختص هر دوره تحصیلی انجام می‌شود. افرادی می‌توانند در دوره‌ی ابتدایی (معلمان دوره‌ی ابتدایی تمایلی به متخصص شدن ندارند) تدریس کنند که یکی از این مدارک تحصیلی را داشته باشند: طی دوره‌های چهارساله کارشناسی، مثل: اخذ لیسانس تعلیم و تربیت یا درجات ترکیبی؛ اخذ دیپلم حرفه‌ای تعلیم و تربیت^{۲۶} با طی دوره‌ی یک‌ساله، مختص افرادی که یک مدرک تحصیلی دارند؛ استفاده‌ی پاره‌وقت از افرادی که دیپلم حرفه‌ای تعلیم و تربیت دارند. فرایند تأمین معلم برای دوره‌ی ابتدایی معمولاً با مشارکت مراجع و مسئولان محلی انجام می‌گیرد.

افرادی می‌توانند در دوره‌ی متوسطه تدریس کنند که یکی از این مدارک تحصیلی را دارا باشند: طی دوره کارشناسی کارشناسی و اخذ لیسانس تربیت‌بدنی؛ یا اخذ دیپلم حرفه‌ای تعلیم و تربیت با طی دوره یک ساله؛ مختص افرادی که لیسانس در رشته‌های علوم انسانی^{۲۷} یا لیسانس در رشته‌های علوم و فنون^{۲۸} دارند؛ استفاده از نیروهای پاره‌وقت یا افرادی که کلاس‌های حرفه‌ای تعلیم و تربیت را به صورت آموزش از راه دور گذرانده‌اند. فرایند تأمین معلم برای دوره‌ی متوسطه نیز معمولاً با مشارکت مراجع و مسئولان محلی انجام می‌گیرد.

تأمین معلم پس از طی یک دوره‌ی دو ساله‌ی آزمایشی (کارآموزی) کار در مدرسه انجام می‌شود. به منظور دستیابی موفقیت‌آمیز به استانداردهای مورد نظر برای پذیرش نهایی، معلمان مسیر ارتقای شغلی مداوم^{۲۹} خود را با بهره‌گیری از چهار

عنصر مهم طی می‌کنند:

۱. تعهد به ملاقات منظم با مریخ خود، به منظور بحث پیشرفته؛
۲. کاربرد بازخوردهای به دست آمده از مشاهدات تدریسی؛
۳. ثبت و انکاس تجربیات به دست آمده در مسیر ارتقای شغلی مداوم در دوره‌ی آزمایشی خود؛
۴. ارتقای شغلی خود

هر یک از پیامدهای پیشرفت، جنبه‌های از برنامه‌ی تحصیلی را دربر می‌گیرد. بیشتر جنبه‌های یادگیری، همان اهداف پیشرفت هستند. اساساً برای کسب جنبه‌های یادگیری؛ یعنی افزایش سطح معرفت و مهارت، پنج سطح پیشرفت وجود دارد. جنبه‌های یادگیری در قالب برنامه‌های تحصیلی آموزش داده می‌شوند.

در سطح ابتدایی، محتواهای تربیت‌بدنی بر تربیت‌حرکتی استوار و شامل کسب و افزایش سطح آگاهی و مهارت در جنبه‌های زیر است:

- مهارت‌های جابه‌جایی یا انتقالی^{۱۲}؛
- مهارت‌های پایداری یا استواری^{۱۳}؛
- مهارت‌های دستکاری^{۱۴}؛
- آگاهی فضایی^{۱۵} (شامل فضای عمومی^{۱۶}، شخصی^{۱۷}، جهات^{۱۸}، سطوح^{۱۹}، مسیرها^{۲۰})؛
- از آزاد یا محدود بودن حرکت بحث می‌کند؛ مترجم)؛
- ارتباطات یا روابط^{۲۱} (با مردم و اشیا).

در سطح متوسطه، محتواهای تربیت‌بدنی بیشتر بر مهارت‌های تخصصی و آمادگی جسمانی استوار و شامل کسب و افزایش سطح آگاهی و مهارت در جنبه‌های زیر است:

- توسعه و بهبود سطح آمادگی جسمانی؛
- تکنیک‌ها و تاکتیک‌های ورزش‌های تیمی و انفرادی؛
- ژیمناستیک و حرکات موزون؛
- فعالیت‌های آموزشی فضای آزاد.

توصیه شده که سنجش از پیامدهای پیشرفت، یعنی کاربرد، و قدردانی، کلی باشد. پیشنهادهایی که مطرح شده‌اند عبارت‌اند از: مشاهده‌ی مداوم عملکرد و طرز کار؛ مشاهده و یا شنیدن تکمیل شدن وظیفه؛ بحث و گفت‌وگو در خصوص عملکرد دانش‌آموزان و سنجش از پاسخ‌های دانش‌آموزان به وظایف یا تکالیف تعیین شده.

چگونگی اجرا و تأمین منابع

هفت حوزه‌ی کلیدی یادگیری، تشکیل دهنده‌ی برنامه‌ی درسی تندرنستی و تربیت‌بدنی در مدارس ابتدایی و متوسطه و در طول ۱۰ سال هستند که عبارت‌اند از:

۱. سلامت روانی
۲. تربیت جنسیتی
۳. غذا و تغذیه
۴. مراقبت از بدن و اینمی بدنی
۵. فعالیت جسمانی
۶. مطالعات ورزشی
۷. فعالیت‌های تربیتی فضای آزاد (خارج از سالن و کلاس).

از طریق داشتن جداول متنوع زمان‌بندی تجربیات تدریس. همچنین، نظام تحصیلی و تعلیمی اسکاتلنده، به عنوان یک مرجع ارتقای شغلی، خدماتی مثل ارسال فهرست کارگاه‌های آموزشی و فعالیت‌های مرتبط با ارتقای شغلی، وبسایت‌ها، وبلاگ‌ها و ایده‌های درسی (طرح درس) و تشکیل جلسات گروهی را ارائه می‌کند.

اخیراً در کشور اسکاتلنده موجی از ساخت و بازسازی مدارس آغاز شده است. براساس یافته‌های یک پیمایش (بررسی)، پس از بازسازی مدارس، معلمان تربیت‌بدنی، وضعیت سالن‌های ورزشی جدید مدارس، فضاهای بازی، و سایر تسهیلات مربوط به تربیت‌بدنی را: «خیلی خوب»، «خوب» و یا «مناسب» توصیف کردند.

نیوزلنند: برنامه‌ی درسی ملی

چارچوب برنامه‌ی درسی تربیت‌بدنی نیوزلنند، ترکیبی از آموزش تندرنستی، تربیت‌بدنی و اقتصاد خانه‌داری (تدبیر منزل) است. چهار جنبه‌ی هسته‌ی اصلی برنامه‌ی درسی را تشکیل می‌دهند. هر جنبه‌ی خود در بر گیرنده‌ی سه تا چهار هدف است. در چارچوب برنامه‌ی درسی، چهار مفهوم زیربنایی وجود دارد که بر هفت حوزه‌ی مهم یادگیری اشاره می‌کنند.

ابعاد و اهداف

- تندرنستی فردی و رشد جسمانی؛ رشد و نمو؛ فعالیت جسمانی منظم؛ اینمی؛ هویت شخصی و ارزش‌شناسی خویشتن (ارجمندی نفس).

- مفاهیم و مهارت‌های حرکتی؛ مهارت‌های حرکتی؛ نگرش‌ها یا چالش‌های مثبت؛ علم و تکنولوژی؛ عوامل اجتماعی و فرهنگی.
- ارتباط با سایر افراد؛ ارتباطات؛ شخصیت (هویت)؛ حساسیت و احترام؛ مهارت‌های بین فردی.

- محیط‌ها و اجتماعات سالم؛ نگرش‌ها و باورهای اجتماعی؛ مراجع اجتماعی؛ حقوق؛ مسئولیت‌ها و قوانین؛ انسان و محیط.

مفاهیم مهم و زیربنایی

بهزیستی^{۳۰} یا هاوارا^{۳۱} یک فلسفه‌ی مائوری^{۳۲} (بومی زلاندنو) تندرنستی است. این فلسفه مشتمل بر تها تین آن^{۳۳} (بهزیستی جسمانی)، تها هینن گارو^{۳۴} (بهزیستی روانی و عاطفی)، تها و هان آیو^{۳۵} (بهزیستی اجتماعی)، و تها وای روآ^{۳۶} (بهزیستی معنوی) است.

ارتقای تندرنستی، دانش‌آموزان را به قبول مسئولیت برای کمک به ایجاد محیط‌های جسمانی و عاطفی در کلاس‌های درس، مدارس، اجتماعات و جامعه تغییب می‌کند. از منظر یک دیدگاه اجتماعی - روانی، عناصر اجتماعی و محیط زیست بر تندرنستی و بهزیستی تأثیر می‌گذارند. اهمیت نگرش‌ها و ارزش‌ها باعث شده تا تأکید ویژه‌ای بر ارتقای نگرش‌ها و ارزش بشود. هدف آن است که در مدارس دولتی تأثیرات مثبتی بر رفتار گذاشته شود.

جنبه‌های کلیدی تحصیل

تکالیف رشدی مهم در برنامه‌ی درسی، عبارت‌اند از: خویشتن‌شناسی و خودآگاهی؛ وطن‌شناسی؛ آگاهی از فرهنگ جهانی و اروپایی؛ آموزش‌های محیط‌زیست؛ فرهنگ اطلاعات و ارتباطات؛ یادگیری؛ سلامت روانی و جسمانی؛ آمادگی برای پذیرش نقش برای زندگی بزرگ‌سالی. اهداف اولویت‌دار و یا اهداف رشدی کلی در تربیت‌بدنی عبارت‌اند از:

- بهبود سلامت و تأمین تندرنستی جسمانی کودکان؛
- بهبود آمادگی‌های جسمانی، بهبود سازگاری جسمانی و روانی، بهبود وضعیت جسمی و روانی؛
- انتقال دانش و بررسی دانش مربوط به ورزش‌ها و تمرینات

برخوردار باشند. داوطلبان پس از حضور در کلاس‌های تئوری و روش‌شناسی تربیت‌بدنی، به‌طور آزمایشی در مدرسه تدریس می‌کنند. این دوره ۲۰۰ تا ۲۵۰ جلسه درس را شامل می‌شود. به‌جز این موارد، دانش‌آموز معلمان بایستی ۱۲۰ جلسه درسی نیز معلمی کنند. داوطلبان تدریس به گروه‌های سنی مختلف، از شش تا ۱۸ سال و همچنین بزرگسالان، توانایی‌های لازم را کسب می‌کنند. تأمین منابع تربیت‌بدنی در مدارس مجازستان به شرح زیر صورت می‌گیرد:

فضاهای داخلی (کلاس، سالن، و...)

- تقریباً ۲۰ درصد از مدارس، دارای سالن ورزش یا اتاق برای تمرین‌های ورزشی هستند.
- کلاس‌های تربیت‌بدنی در استخرهای شنا، زمین‌های ورزش، پیست‌های اسکیت روی یخ، سالن‌های ورزشی استیجاری و برقا می‌شود.
- ۲۹ درصد از سالن‌های ورزشی برای استحمام دوش ندارند.
- ۲۳ درصد از سالن‌های ورزشی برای استحمام دوش دارند، ولی فرصتی برای استفاده از آن‌ها داده نمی‌شود.

فضاهای آزاد

- ۲۸ درصد از حیاط و فضاهای مدارس، برای انجام ورزش‌ها، آرام‌سازی و بازی ایده‌آل هستند.
- ۳۱ درصد از حیاط و فضاهای مدارس برای انجام ورزش‌ها، آرام‌سازی و بازی رضایت‌بخش هستند.
- ۴۰ درصد از حیاط و فضاهای مدارس برای انجام ورزش‌ها، آرام‌سازی و بازی رضایت‌بخش نیستند.
- ۱ درصد از مدارس فاقد فضا و مکان هستند.

جامائیکا: برنامه‌ی درسی ملی

گزارس سال ۲۰۰۷ وزارت آموزش‌وپرورش جامائیکا تصویح کرده که وزارت آموزش‌وپرورش، جوانان و فرهنگ مسئول برنامه‌ریزی، هدایت و سنجش آموزش در جامائیکاست. هر ناحیه (۱۴ ناحیه) مسئولیت مدیریت مدارس خود را بر عهده دارد. در ۱۴ ناحیه، برنامه‌های مدارس خصوصی توسعه یک هیئت‌مدیریه دنبال می‌شود.

اهداف آموزش‌وپرورش جامائیکا بر تدارک تعلیم و تربیت برای کلیه‌ی افراد به‌منظور برخورداری آنان از سطح بهینه‌ای از رشد فردی و ملی اشاره دارند. آموزش و پرورش ابتدایی (تا پایه ششم) عمومی است و به دانش‌آموزان کتاب درسی رایگان و کمک‌هزینه‌ی غذایی تعلق می‌گیرد. جامائیکایی‌ها تشویق می‌شوند تا تحصیل خود را تا پایه‌ی ۱۱ و یا تا سن ۱۷ سالگی ادامه دهند. علاوه بر مدارس متوسطه‌ی سنتی (پایه‌های ۷ تا ۱۳)، دانش‌آموزان می‌توانند به مدارس حرفه‌ای (شغلی)، فنی

- ورزشی؛
- سرگرمی، کسب لذت، رضایت و میل به رقابت.

جنبه‌های کلیدی تحصیل

اهداف در تربیت‌بدنی بر اساس داش، مهارت‌ها و حداقل صلاحیت‌ها برای کلاس‌های چهارم، ششم، هشتم و دهم به حوزه‌های زیر تقسیم‌بندی شده‌اند:

- تمرین‌های ورزشی سازمانی (حرکات و تمرینات قدمرو)؛
- تمرین‌های ورزشی آماده‌ساز (مقدماتی)، بنیادی و پیشگیرانه؛
- آرام‌سازی؛
- تمرین‌های ورزشی دو و میدانی (دویدن، جست‌زدن، پریدن، پرتاب کردن)؛
- تمرین‌های ورزشی ژیمناستیک (نگهدارنده، صعودی، تعادلی)؛
- ژیمناستیک موزون، تمرینات هوایی (فقط دختران)؛
- ورزش‌ها (هندبال، بسکتبال، فوتbal، والیبال)؛
- فعالیت‌های فضای آزاد و تفریحی؛
- دفاع شخصی و هنرهای رزمی؛
- شنا.

سنجهش در تربیت‌بدنی مجازستان از حالت سخت آزمون آمادگی‌های جسمانی، به رویکرد مبتنی بر عملکرد تدریجی تغییر یافته است. با این حال، کارآیی و اثربخشی روش‌های اجرایی، هنوز برای پیشرفت جای کار دارند.

چگونگی اجرا و تأمین منابع

اجرا در مجازستان، تابع یک مدل دوقطبی است. در این کشور یک برنامه‌ی درسی ملی وجود دارد که مدارس باید تکالیف رشیدی مهم، اولویت‌دار و اهداف جزئی آن را دنبال کنند. با این حال، مدارس نواحی محلی مجاز هستند برنامه‌ی درسی را در سطح معینی از کنترل محلی اجرا کنند. کلیه مدارس، تربیت‌بدنی ملی یا چارچوب برنامه‌ی درسی را اجرا می‌کنند؛ لذا، تربیت‌بدنی یک موضوع درسی اجباری برای همه مدارس است و باید حداقل ۲۵ جلسه درس در هر هفته تدریس شود.

کلیه‌ی داوطلبان معلمی تربیت‌بدنی، بایستی توانایی خود را برای تدریس محتواهای برنامه‌ی درسی به اثبات برسانند. این محتوا مشتمل بر فعالیت‌های متنوع می‌شود، مثل: ورزش‌ها (بسکتبال، هندبال، والیبال و فوتbal)، علم ورزش دو و میدانی؛ ژیمناستیک؛ شنا؛ ورزش‌های زمستانی (اسکی، اسکیت و ورزش‌های مبارزه‌ای). همچنین، داوطلبان بایستی در زمینه‌های فنون تعلیم و تربیت، دانش روان‌شناسی، علوم اجتماعی، آناتومی و فیزیولوژی، از دانش نظری کافی

محتواهای برنامه‌های تربیت‌علمی تربیت‌بدنی در چین، بیشتر سنتی است، ولی روش‌های تدریس، رشد یا یادگیری حرکتی، کمتر سنتی و متنوع‌اند. با این حال، کارآیی و تجربه میدانی (عملی) و تدریس دانش‌آموزی مورد انتظار است

بر تعلیم حرکتی (مهارت‌های بدنی، کنترل حرکات بدن و عملکرد ایمن) دارد، در حالی که، محوریت محتوا در پایه‌های هشت و نه آموزش ژیمناستیک و حرکات موزون است.

چگونگی اجرا و تأمین منابع

در کشور جامائیکا، مدارس برنامه‌های آموزشی را براساس شیوه‌نامه‌های ناحیه‌ای و منطقه‌ای اجرا می‌کنند. امور اجرایی توسط نواحی چهارده‌گانه مدیریت می‌شود و مدارس خصوصی هر ناحیه، توسط یک هیئت‌مدیره اداره می‌شوند.

از معلمان جامائیکایی انتظار می‌رود که یادگیری دائمی و ارتقای شغلی را دربال نمایند. برای کمک به معلمان در این تلاش، صندوق وام‌گردشی (تجدد شونده) ارتقای حرfeای (شغلی) معلمان^{۳۹} توسط وزارت آموزش‌پرورش و جوانان جامائیکا در سال ۲۰۰۷ تأسیس شد تا به تحقق هدف تربیت معلمانی در سطح استانداردهای جهانی، کمک کند. وزارت آموزش‌پرورش، جوانان و فرهنگ، توسط تعدادی از شرکت‌های وابسته حمایت می‌شود. برخی از آن‌ها عبارت‌اند از:

- خدمات کتاب‌خانه‌ای جامائیکا

صنایع غذایی

- اتحادیه‌ی جذب و آموزش نیروی انسانی یا آژانس ملی آموزش
- اتحادیه‌ی میراث ملی
- بنیاد جامائیکا
- شورای دانشگاه جامائیکا.

پی‌نوشت

1. Approach
2. Curriculum
3. The National Association of Sport and Physical Education (NASPE)
4. Consumer Science
5. Model Content Standards
6. Self-expression
7. Qu
8. Wang et al
9. Shandong
10. Learning and Teaching Scotland (LTS)
11. Expressive Arts
12. Loco motor Skills
13. Stability Skills
14. Manipulative Skills
15. Space Awareness
16. General Space
17. Personal
18. Directions
19. Levels
20. Pathways
21. Dynamics
22. Force
23. Speed
24. Flow
25. Relationships
26. Professional Graduate Diploma in Education (PGDE)
27. Bachelor of Arts (BA)
28. Bachelor of Science (BS)
29. Continuing Professional Development (CPD)
30. Well-being
31. Hauora
32. Maori
33. Taha tinana
34. Taha hinengaro
35. Taha whanau
36. Taha wairua
37. National Core Curriculum (NCC)
38. Integration
39. The Teachers Professional Development Revolving Loan Fund

منبع
Rattigan, P., Blair, P., Hickson, C. (2010). "International Approaches to Physical Education: A Comparison" <http://www.pelinks4u.org/articles/rattigan0210.htm>, 2010/02/24

یا کشاورزی نیز وارد شوند. تربیت‌بدنی به عنوان یک عنصر ضروری در تندرنستی و بهزیستی شهروندان جامائیکایی شناخته می‌شود و لذا در شیوه‌نامه‌های برنامه‌ی درسی که توسط معلمان و نمایندگان دولتی تهیه شده، بهخوبی از آن حمایت شده است.

مفاهیم مهم و زیربنایی: «هر کودک می‌تواند یاد بگیرد و همه‌ی کودکان باید یاد بگیرند»

تربیت‌بدنی بهاین دلیل که در رشد فردی، افزایش نظم و اضطراب و توسعه‌ی شغلی در منطقه نقش دارد، مهم است. علاوه بر این مفاهیمی که از نظر مدارس جامائیکا مهم‌اند، عبارت‌اند از: احترام به خود و دیگران؛ احترام برای اولیای امور؛ ارزش قائل شدن برای محیط‌زیست؛ صداقت؛ اتحاد؛ غرور ملی؛ وفاداری به مدرسه و کشور؛ شعور انسباطی؛ حس مسئولیت‌پذیری و رفتار شایسته‌ی اخلاقی.

هم‌چنین، برنامه‌های تربیت‌بدنی بر مفاهیمی بدین شرح مبتنی‌اند:

- رشد همه‌جانبه‌ی فرد
- مهارت‌های حرکتی و مؤلفه‌های آمادگی جسمانی
- شیوه‌های زندگی راجع به آمادگی جسمانی، بهداشت، فعالیت‌های اساسی شیوه‌ی زندگی، نگرش‌ها و ارزش‌ها
- رشد احساسی و ذهنی
- رشد فردی در عزت نفس و نگرش‌ها و ارزش‌های مورد وثوق جامعه

جنبه‌های کلیدی تحصیل

جنبه‌های کلیدی تحصیل در راهنمای برنامه‌ی درسی تربیت‌بدنی مشخص شده‌اند. اگرچه جنبه‌های تندرنستی و آمادگی جسمانی در راهنمای برنامه درسی مشهورند، ولی تا پایی چهارم به‌طور مشخص ثبت نشده‌اند.

الگوی تعلیم و تربیتی از کودکستان تا پایه‌ی سوم، تلفیق^{۴۸} است که «بدن من» جزء جوهرهای (هسته‌ای) آن است. در الگوی تعلیم و تربیتی تلفیق، به مفاهیم حرکتی، تعذیه‌ای، آمادگی جسمانی، ایمنی، تندرنستی و مهارت‌های حرکتی، متناسب با سطح پایه‌ی تحصیلی اشاره می‌شود.

در پایه‌های چهار تا شش، کلاس‌های تربیت‌بدنی ویژه به اجرا می‌آیند و برنامه‌ی درسی بیشتر بر تعلیم حرکت، بازی‌های ورزشی و شیوه‌ی زندگی متمرکز است.

در پایه‌های هفت تا نه، دانش‌آموzan هر ساله ورزش‌های فصلی، موضوعات تئوری در زمینه‌ی شیوه‌ی زندگی (مرتبط با تندرنستی و سرفصل‌های شیوه‌ی زندگی) و برنامه‌ی مشخص شده برای هر سطح از تحصیل را آموزش می‌بینند. ورزش‌های فصلی عبارت‌اند از: نت‌بال، فوتbal، دو و میدانی، کریکت و والیبال. مطابق با اهداف و به منظور آموزش مناسب؛ در راهنمای برنامه‌ی درسی، محتواهای آموزشی هر ورزش به تناسب پایه‌ی تحصیلی، جزء‌های جزء شده است. برنامه‌ی درسی پایه‌ی هفتم، تمرکز خاصی